

BARNASÍÐAN

Góðu børn!

I dag royna vit eina barnasíða til tykkara, og ætla so av og á at hava eitt sindur av lesnaði og øðrum tilfari, ið tit hava áhuga fyri. Fyrst og fremst verða tað smásøgur. Hava tit sjálvi hug at skriva, er bert at senda okkum tilfarið, sum so kemur í, tá ið rúm er fyri tí. Annars koma vit at hava krossordagátur og aðrar gátur, yrkingar, samrøður við børn og mangt annað. Eisini kunnu tit siga hvørjum øðrum frá iðindum úr heimbygd tykkara. Mangt er at triva í, so vit ivast ikki í, at tit verða hugagóð bæði at lesa og skriva. —

SMÁSØGUR

Jóannes Dalsgaard í Hoyvík hevur givið okkum loyvi at prenta upp nakrar av teim søgnum, hann hevur skrivað upp. Vit prenta tær fyrstu í hesum blaðnum og koma so við fleiri í nærum av teim fylgjandi »Barnasíðunum»

Báturin fyri lógloysi.

Aftaná ódnina, tá teir 50 bátarnir gingu burtur í Föroyum, var ein seyðamaður av Sandi varur við ein bát útfyri Lógloysi, í bátinum, ið var fullur av sjógvi, sat ein maður og styðjaði seg á árnarar.

Seyðamaðurin fór niður í Lógloysi og bað mannin í bátinum røra við teirri ytru árin; men maðurin rørdi við teirri innaru — hann hevur helst verið í ørviti — báturin skjeytst útfra og hvøldist, og maðurin ið har doyði, var Arbjørnssohurin, sonur Ásbjörns, ið bygd Ásbjörnsstovu í Havn. Hesin Ásbjörn var Norðmaður.

(Frásagt hevur Anthon Dalsgaard, Skálavík.)

Bakurin-

Bakurin eitur eitt mið hjá Eiðismonnum, og her skal sigast frá, hvussu tað varð funnið og tekk navn.

Strandgarður vóru farnir til Eiðis at røgva út, og vóru til hús hjá einari einkju. Teir høvdu ikki formann av Eiði. Fyrsta dag, ið viðbrað etlaðu teir at elta hinar bátarnar og soleiðis koma á fiskileið; tí teir vóru ókunugir. Teir vakna so ein góðan morgun; men einki vildi til at lisa fyri degi. Tí endans ótolnaðust teir og fóru út at vita, hvussu vordid var. Tá teir lótu upp dýrnar, var ljósar dagar, og teir sóu, at har var svik í ferðini; tí ljóðarin var skjýdur. Hetta hövdu Eiðismenn gjørt teimum til meina.

Teir royndu so at fara avstað; tó tá vóru allir bátar longu úti á havi. Tá teir komu nakað frá landi, sat ein bakur á sjónum fyri stavn. Teir hildu, at teir kunnu líka væl kasta her sum at røgva longur, og so varð gjørt, og væl br til; teir drógu bátin fullan og máttu avhóva og sløga, og í hesum skili flutu teir fyri Hamrinum, tá Eiðisbátar komu aftur.

Soleiðis varð ein ring gerð vend til eina góða.

(Eftir frásögn Jóhans á Brúnni, Hvítanesi.)

Hesturin tók seyð.

Sögn er, at ein maður á Skarvanesi, ið var lami — hann hevði bert ein fót — hevði vant hestin, ið hann reið á, tá hann röktaði seyð, at taka seyð. Hesturin setti frambein hvørt síni megin seyðin, so hann stóð fastur, til maðurin steig av baki og hant hann.

J. D.

Bóthali.

Soleiðis eitur eitt mið út úr Líðaranga í Nólsoy. Hetta mið fann ein Nólsoyingur, ið kallaðist Bóthali.

Hann hevði miðið sum loynimið; men ein dagin fóru tveir menn suður

á oynna at taka tað av honum. Ein fór suður á Helluna og tók ýti har fyri útleika. Annar ýtaði fyri suðurleika og gróv ein sorta. Hetta sá maðurin, á miðinum sat, og dróg hann tá bátin ovfullan. Hann varð eygleiddur norður á Boga, og skuldu longustertarnir hanga út um stokkin (longumið var). Tá hann kom inn fyri Skerið, sakk báturin, og í har druknaði Bóthali.

(Eftir frásögn Hans Simon-sens og Olafs Mohr, Hoyvík.)

SMIÐURIN UNDIR

HAGABREKKU

Smiðurin hevði verið í Húsavík og smiðað. Hann fór so aftur til Skálavíkar; men hann kom ikki fram. Leitad varð eftir honum, og leypurin við smiðtølunum stóð á götuni við Líðargarð. So vistu menn, at hann var farin oman undir Hellið at sláa kobbha, sum hann var vanur, og har varð hann funnin druknaður í Kobbahylinum. Menn hildu, at hann hevði verið í takferð við ein kobbha og verið áhalsin og slisaður.

Hetta varð hildið at vera ein Guðsdómur; tí eina aðru ferð, hann hevði verið á kobbaveiði á sama stað, fór ein kobbhi á sjógvin við honum á bakinum men svam aftur á land við honum. Tá var hann so harðhjartaður, at hann drap kobbhan.

(Frásagt hevur Waldemar Dalsgaard, Skálavík.)

Fimleiki

I Dímun hövdu teir ungu til roysnis at lesa seg av sornhúsgölvinum og upp undir ljóðarin eftir einum tútt — við einari skál av vatni á knönum uttan at stoyta niður.

(Eftir frásögn Dánjals í Skála, Skálavík.)

Legg nú lokið á pottin.

Einaferð varð ein grind hildin til í Gøtu, men fór útaftur og varð rikin norð í Vág, og tá hon var komin inn á Pollin, helt ein maður av Biskupstøð: »Hetta skal ikki vera sum at darta við halanum á Gøtuvík; nú er hon í pottinum.» Grindin varð hildin til, men fór útaftur. Tá rópti ein Gøtumaður: »Legg nú lokið á pottin, Stóri Kjaftur á Biskupstøð.» (Símun av Skarði, sáli, segði, at hetta skuldi vera sama grindin, sum sögan um Óla Jarnheys og Lambahóndan er knytt til, og sum doyði í Sundunum.)

(Eftir frásögn Jóhans á Brúnni, Skálavík.)

Peningur at vinna

I 38 bygdum í Föroyum selja ungir gentur og ungir dreingir »SOSIALIN» hvønn leygardag. Lönin er 1/3 av tí, ið blaðið kostar, og nógv hava longu spart sær væl av peningi saman. Um so er, at eingin selur blaðið í heimbygd tykkara, kunnu tit bert skriva til okkara (adressan er: Boks 76, Tórshavn), og vit skulu senda tykkum blöð beinan vegin. Títt áttu at roynt tað. —

A útróðri jóladag.

Sögn er, at ein maður fór til útróðrar jóladag, tí ikki hevði viðrað frammanundan, og einki átti hann inni veggja tí lmatna.

Aðrenn hann loysti frá lunn, bað hann Guð um at lata seg einki fáa, um hetta halgibrot, hann gjörði, var. synd. Tá komið var á fiskileið, kastaði hann, kendi og dróg kalva. Tá kalvian var komin í bátin, fór maðurin til árar aftur at landi. Nú var hann hjálptur úr neyð, og at kasta niður aftur helt hann vera at freista Guð.

Hetta skuldi henda í Sumba.

(Frásagt hevur J. M. Widerö Skálavík.)

KROSSORDAGÁTAN.

Sendið okkum löysningarnar so skjótt sum til ber. Skrivið á brævabjálvan: krossordagáta. Rætta löysnin kemur í eitt av teimum fyrstu blöðnum. 3 av teimum, ið rætt hava løyst, fáa hvør sína bók. Hesi ferð hana kendu og stuttligu bókina: »FEDGAR Á FERÐ» eftir Heðin Brú.

Hygg her-LÝSINGAR

Sjálvandi sleppa tit at seta lýsingar í blaðið. Tað kann altið vera okkurt, ið tit hava hug at selja ella keypa. Sendið okkum bert lýsingar tykkara! — Prísir? — nei, hann skulu tit einki hugsa um. Lýsingar tykkara kosta einki.

10 spurningar.

1. Hvør segði: Fritt er EYSTFELLI frá at fara?
2. Hvat er eitt gluggatjald?
3. Hvør hevur skrivað Jóhannesar opinbering?
4. Hvar í Föroyum var fyrsti náttin fingin?
5. Hvussu nógvr mánaðir hava 30 dagar?
6. Nær er LIRADAGUR?
7. Hvussu eitur Hvalvíkarpresturin?
8. Hvussu eitur högguslokkur á danskomu máli?
9. Hvussu nógvar sýslur eru í Föroyum?
10. Hvussu nógvr eru teir, hvar eru teir búsitandi, og hvussu eita teir, lötingsmenninir?

Skúlablað.

Fyri stuttum vóru vit ein túr norðuri við Gjógvi. Lærin, Hans Kristiansen, visti okkum skúlan; nú er hann vordin gamal, heldur lítill, eins og skúlin flestir í smabygdunum. M. a. visti lærin okkum eisini eitt blað — ið börnini skrivu sjálvi. Blaðið kemur út umleið 14'anda

Úr skúlanum.

Roknilærin: Nú, Jógván, um keypmáðurin sker eitt stykki av kjóti, ið vigar 1 kg í tveir líka stórar partar, hvussu nógv vigar so hvørt?

- Eitt hált kilo.
- Um hann nú sker tvey tveystykkini aftur í tveir partar?
- 250 g hvørt.
- Um hann so sker hesi fyra stykkini í fyra líka stórar partar, hvat hevur hann so?
- Kjófars.

Tað var aftaná frítíðina. Lærin hevði ilt við at fáa börnini at sita still. At enda helt hann fyrri:

- Lat okkum nú royna at sita so friðarlig; hoyr hvussu stilli tvey sita í hinari stovuni. Har hoyrist ikki eitt orð.
- Ein drongur legði oyra móti brostinum, lurtaði og helt síðan fyrri:
- Ná, tað er tí, at onkur verður yvirhoyrdur.

Lærin: Hanus, kanst tú geva mær eitt dómi, ið prógvar, at hönurnar eru rættliga vitagar?

Hanus: Jú, tær verpa egg, sum akkurat passa niður í eggjakarini.

Gátur.

Hvat er tað, sum gongur inn í stovuna hvønn dag, men ongantíð út, og hvat er tað sum gongur út úr stovuni hvønn dag, men ongantíð inn?

Hvat er tað, ið fólk neyðugt vilja hava, men sum tær, ið hava tað, ikki vilja missa?

Svart segði við reytt: Skrádnar rumpa mín, so ert tú deyður?

IRVHHEKNEIAI

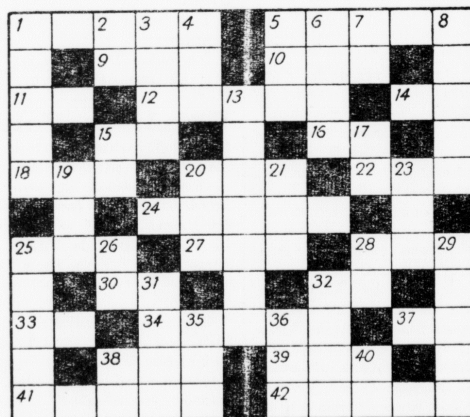
Set hesar stavinar rætt saman; tú fært tá navnið á einum kendum Föroyingi.

ATERESBOI

NLAGGOLNI

Set stavir fyrri prikkarnar. Niðureftir fært tú vanlig orð og tvørturum navnið á einari bygd.

hvønn dag. Eitt av börnunum er blaðstjóri hvørja ferð og syrgir fyri, at blaðið verður skrivað og kemur út til ásetta tíð. Tað er fittliga stórt og fyra síður. Lærin plagar so at lesa tað fyrri börnunum. Har var hópur av frálíkum sögum og yrkingum og tekningar eisini. Tað eru mong ár síðan tað kom út fyrstu ferð. Við hvørt er tað sovnað burtur; men nú er gongd komin á aftur, og börnini eru hugagóð at skriva og gera tað til eitt gott blað.

Tvørturum:

1. manaði — 5. Matligur — 9. Skraða — 10. blóma — 11. líkamspartur — 12. er lýðin — 14. tveir eins — 15. stytting — 16. skipastavir — 18. heiður — 20. amboð — 22. fuglur — 24. ivast — 25. brim — 27. dryppaði — 28. kærleiki — 33. skipastavir — 33. tvörtur — 39. líkamspartur — 41. kappin — 42. ófint.

Niðureftir:

1. í kirkjuni — 2. segl — 3. goymsla — 4. seingjarklæði — 5. líva — 6. brenni — 7. máltíð — 8. land í Asíu — 13. tjóra — 15. stytting — 17. á lötuni — 19. skreiddu — 20. óveður — 21. mál — 23. smádjór — 25. fuglur — 26. stytting — 28. á báti — 29. ok — 31. smakkur — 32. veksur — 35. sløv — 36. líkri gomul — 38. roykur — 40. í pottinum.